

10 درصد کودکان زیر 3 سال به اختلال زبانی مبتلا می‌شوند

دبیر انجمن روانپزشکان کودک و نوجوان ایران گفت: 10 تا 15 درصد کودکان زیر 3 سال کشور به اختلال زبانی مبتلا می‌شوند که با افزایش سن کاهش می‌یابد.

دبیر انجمن روانپزشکان کودک و نوجوان ایران گفت: 10 تا 15 درصد کودکان زیر 3 سال کشور به اختلال زبانی مبتلا می‌شوند که با افزایش سن کاهش می‌یابد.

به گزارش سلامت نیوز فریبا عربگلدرباره اختلال زبانی خاص اظهار داشت: گروهی از کودکان هستند که درک خوبی از زبان دارند اما برای استفاده از آن در گفت‌وگو، مکالمه و برقراری ارتباط مشکل دارند. کودکان سنین پائین‌تر که این مشکل را دارند ممکن است اصلاً نتواند حرف بزنند و تکلم داشته باشد و طیف دیگری از این افراد ممکن است اشکال ناقصی از زبان را استفاده کنند.

وی افزود: این کودکان معمولاً دیر شروع به صحبت می‌کنند و تا 2 سالگی اولین کلمات خود را نمی‌گویند و زمانی هم که شروع به صحبت می‌کنند، کلمات جدید را به آهستگی و کندی وارد ذخایر لغات خود می‌کنند که ممکن است تا 3 سالگی از کلمات واحدی استفاده کنند یا یک کلام کوتاه و تلگرافی داشته باشند.

عربگل در گفت‌وگو با فارس ادامه داد: این کودکان خطاهای زیادی در دستور زبان و گرامر مانند نقص در به‌کاربردن افعال و ضمائر، حذف ضمیر و حذف فعل کمکی دارند و ممکن است جمله‌ای که کودک به کار می‌گیرد از نظر قواعد دستوری به هم ریخته و بی‌نظم باشد (مثلاً به جای آنکه بگوید: بابا ماشین دارد، می‌گوید: ماشین بابا دارد).

این عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی یادآور شد: ممکن است این کودکان فقط از یک محدوده خاص، کلمات خود را انتخاب کند که به طور مثال ممکن است تمام جملات مورد نظر را در زمان حال بگوید و از سایر زمان‌ها مثل گذشته، آینده ماضی بعید و ... در جملات خود استفاده نکند.

وی اضافه کرد: همچنین ممکن است در یافتن کلمه‌ای مناسب دچار مشکل شوند و کلمه دیگری را جایگزین کنند که معنای جمله را بهم بریزد یا منجر به جمله‌ای ناهمگون، بی‌ربط و غیرقابل فهم شود یا ممکن است هنگام یافتن کلمه مناسب، کلمه ناصحیحی را انتخاب کند که ارتباطی با آن کلمه دارد (مثلاً به جای صندلی بگوید میز) یا عملکرد آن را توصیف کند (به جای صندلی بگوید چیزی که روی آن می‌نشینیم).

عربگل خاطرنشان کرد: این کودکان از کلمات کلی و مبهم مانند چیز و چیزه زیاد استفاده می‌کنند یا ممکن است کلمه خودساخته خود را به کار گیرند. کودک در پاسخ به سؤال ممکن است حاشیه برود و در نهایت جواب مورد نظر را ندهد یا پاسخ نامناسب به سؤالات بدهد.

وی با بیان اینکه نوجوانان با این اختلال ممکن است مشکلات ویژه‌ای در استفاده از زبان داشته باشند تصریح کرد: ممکن است در شروع مکالمه، حفظ و تداوم آن، عوض کردن موضوع مورد بحث و مطرح کردن سؤال در ارتباط با موقعیت مشکل داشته باشند یا اینکه نتوانند مکالمه را به طرف نیازهای شنونده بکشانند. لذا بسیاری از مشکلات عملکردی زبان که این بیماران با آن دست به گریبان هستند، مربوط به فقدان انعطاف‌پذیری در زبان است.

دبیر انجمن روانپزشکان کودک و نوجوان ایران خاطرنشان کرد: به دلیل مسائل فوق این کودکان ممکن است در ارتباطات اجتماعی گستاخ، بی‌ادب و شدیدالحن به نظر برسند چون نمی‌توانند شکل‌های مختلف زبانی را که در محاوره استفاده می‌شود به کار ببرند و ممکن است لحن و صدای آنها متناسب با آن موقعیت اجتماعی نباشد.

وی افزود: شیوع این اختلال در زیر 3 سالگی 10 تا 15 درصد است که با افزایش سن کاهش یافته و در سن مدرسه فقط 3 تا 7 درصد

کودکان این اختلال را دارند. همچنین مشکلات تحصیلی آنها به طور اولیه در خواندن و نوشتن است که علیرغم تداوم اکثر مشکلات، اغلب این کودکان دبیرستان را به اتمام می‌رسانند و بعضی‌ها وارد دانشگاه می‌شوند و اکثراً زندگی مستقلی پیدا می‌کنند.

عربگل گفت: عده‌ای از کودکان هستند که علاوه بر مشکلات فوق در زبان درکی نیز مشکل دارند. این کودکان از نظر درک مطلب ضعیف هستند و در نوع مرکب این اختلال که شامل اختلال زبان بیانی و درکی است کودک هم از نظر تحصیلی و هم از نظر اجتماعی ناتوان‌کننده‌تر است.

وی افزود: شیوع این عارضه مرکب پیش از مدرسه 5 درصد و در سنین مدرسه 3 درصد است. این بیماران در درک مفاهیم انتزاعی، ضرب المثل‌ها، استعاره، اظهارنظرهای کنایه‌دار و طعنه‌آمیز، در بیان وقایع، خاطرات و چیزهایی که رخ داده مشکل دارند، در علت‌شناسی این اختلال عوامل نوروبیولوژیک، ژنتیک و محیطی نقش دارد.

عربگل خاطرنشان کرد: در صورت وجود این مشکل باید درمان متوجه تمام جوانب حالات مورد نظر باشد و فقط روی تکلم و زبان تمرکز نشود. همچنین به علت مشکلات روانپزشکی و آموزشی همراه، این کودکان نیاز به تدریس خصوصی، آموزش مهارت‌های اجتماعی و یا مداخله روانپزشکی دیگر دارند.

وی اضافه کرد: باید در نظر داشت که تشخیص به موقع و درمان مناسب این کودکان با توجه به شیوع و گستردگی این اختلالات کمک بسیار مؤثری به آینده کودک و خانواده وی می‌نماید.